

prima instanță: Popovici I.
instanța de apel: Curdov A., Gubenco S., Starciuc Ș.

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societate cu Răspundere Limitată „Trupciu”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „AGRO - GÜN” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Trupciu”, intervenienții accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „EX – IM PRODUCT”, Societatea cu Răspundere Limitată „Orfonox” cu privire la neexecutarea obligațiilor contractuale, încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 21 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societate cu Răspundere Limitată „Trupciu”, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Comrat din 27 aprilie 2015,

c o n s t a t ă :

La 09 aprilie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „AGRO - GÜN” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Trupciu” cu privire la neexecutarea obligațiilor contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 26 februarie 2014, a procurat de la SRL „Trupciu” profil din metal galvanizat în sumă totală de 108 465 lei. În timp de două săptămâni, pe materialele menționate au apărut urme de oxidare – rugină. Astfel, despre defectul depistat a fost anunțat imediat vânzătorul și a fost depusă pretenția privind schimbarea mărfii. Ulterior, reclamantul precizează că, la

27 martie 2014, a solicitat pârâtului prezentarea certificatului de calitate și de proveniență a mărfii. Cu toate acestea, ambele cereri au rămas fără răspuns.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „AGRO - GÜN”, încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Trupciu” a sumei de 108 465 lei, în urma neexecutării obligațiilor contractuale, și a cheltuielilor de judecată în cuantum de 3240 lei.

Prin încheierea protocolară din 16 mai 2014, a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „EX – IM PRODUCT” (f. d. 33, volumul I), iar, în ședința de judecată din 29 mai 2014, instanța de judecată a introdus în proces pe intervenientul accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Orfonox” (f. d. 40, volumul I).

Pe durata dezbatelor judiciare, la 27 aprilie 2015, reclamantul SRL „AGRO - GÜN” a formulat cerere de extindere a pretențiilor în acțiune, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material, cauzat de către SRL „Trupciu”, în mărime de 5 940 lei. În justificarea poziției sale, a invocat că, la 12 mai 2014, a încheiat un contract de împrumut cu Bolgar Andrei în sumă de 74 250 lei, cu o dobândă de 2 %, care a constituit 5 940 lei. Astfel, a precizat că împrumutul a fost luat cu scopul procurării altui material pentru acoperiș, în schimbul profilului din metal galvanizat necalitativ, procurat de la pârât. (f. d. 174, volumul I)

Prin hotărârea Judecătorei Comrat din 27 aprilie 2015 s-a admis acțiunea și a fost încasat de la SRL „Trupciu” în beneficiul SRL „AGRO - GÜN” datoria pentru neexecutarea obligațiilor contractuale în mărime de 108 465 lei, prejudiciul material cauzat în cuantum de 5 940 lei, cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizei în sumă de 2 956 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 3 240 lei, achitate în calitate de taxă de stat la depunerea cererii de chemare în judecată. (f. d. 176, 184 – 185, volumul I, și f. d. 1 – 2, volumul II)

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 21 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de către SRL „Trupciu”, fiind menținută hotărârea Judecătorei Comrat din 27 aprilie 2015 și încheierea primei instanțe din 02 martie 2015. (f. d. 254 – 260, volumul I și f. d. 3 – 7, volumul II)

La adoptarea soluției, instanța de apel a constatat că SRL „AGRO - GÜN” a achitat suma de 108 465 lei pentru marfa procurată de la SRL „Trupciu”, însă ultimul nu a îndeplinit obligația privind livrarea mărfii calitative, ce s-a confirmat prin actul de expertiză nr. 036440 din 12 noiembrie 2014. Astfel, a fost stabilită încălcarea clauzelor contractuale de către SRL „Trupciu” în mărime de 108 465 lei, iar, în urma acestor acțiuni, SRL „AGRO - GÜN” a suportat un prejudiciu material în cuantum de 5 940 lei.

Suplimentar, a considerat că expertiza a fost efectuată de către instituția, în competența căreia intră efectuarea unui asemenea tip de expertize. La fel, a remarcat că cererea, formulată de SRL „Trupciu”, privind îndeplinirea unei expertize repetate, nu conține nici un temei legal și de drept pentru admiterea acesteia, iar un simplu dezacord cu rezultatele raportului nu poate servi drept temei legal pentru numirea repetată a acestuia. Cât privește temeinicia încheierii din 02 martie 2015, Curtea de Apel a reținut că argumentele apelantului precum că judecătorul primei instanței a avut o atitudine loială față de reclamant, sunt declarative, fără suport probant. Astfel, a precizat că părțile pe litigiu au avut condiții și posibilități egale în cadrul examinării cauzei.

La 22 aprilie 2016, Curtea de Apel Comrat a expediat copia deciziei integrale din 21 iunie 2016 în adresa participanților la proces. (f. d. 261, volumul I)

La 22 iunie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Trupciu” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 21 aprilie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel, hotărârii primei instanțe din 27 aprilie 2014 și încheierii din 02 martie 2015 cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță, alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs constată că recursul declarat de SRL „Trupciu” la 22 iunie 2016 este depus în termen, deoarece recurentul a recepționat decizia contestată la 04 mai 2016. (f. d. 262, volumul II)

În motivarea recursului, SRL „Trupciu” afirmă că actele judecătorești contestate sunt ilegale și nu sunt motivate. Astfel, recurentul consideră că instanțele au apreciat arbitrar probele prezentate la materialele cauzei, iar expertiza a fost efectuată cu încălcări esențiale ale procedurii. Sugerează că încheierea instanței judecătorești din 02 martie 2015, prin care a fost respinsă cererea de recuzare a președintelui ședinței din prima instanță, este una neîntemeiată. Or, instanța nu și-a păstrat imparțialitatea și obiectivitatea la examinarea cauzei în fond. Într-un final, susține că pricina civilă a fost examinată fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 12 septembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa SRL „AGRO - GÜN”, SRL „EX – IM PRODUCT”, SRL „Orfonox” cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 17, volumul II)

La 24 octombrie 2016, intimatul SRL „AGRO - GÜN” a depus referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea cererii de recurs, ca fiind neîntemeiată.

Până la data examinării pricinii, SRL „EX – IM PRODUCT”, SRL „Orfonox” nu au depus referință, prin care să-și expună opinia cu referire la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul SRL „Trupciu” în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „ ... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Trupciu”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Trupciu” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală